

Bijlage D Relevant Beleid

Beleid	Relevantie voor dit project
Verdrag van Montenegro bay (UNCLOS, 1958)	Dit verdrag dat ook bekend staat als UNCLOS verdrag heeft betrekking op territoriaal recht op zee. Op basis van dit verdrag mogen landen een 12 mijlszone en een exclusieve economische zone instellen. De vaarwegverruiming vindt plaats in betwist gebied tussen Nederland en Duitsland, en binnen de Nederlandse 12 mijlszone, waar op basis van dit verdrag en het Eems-Dollard verdrag Nederlands recht geldt.
Espoo-verdrag (Unece, 1991)	Dit Verdrag is opgesteld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (Unece), en is getekend in Espoo (Finland) in februari 1991 door de EG en alle lidstaten. Het Verdrag heeft uitsluitend betrekking op projecten die mogelijk een belangrijke grensoverschrijdende invloed zullen hebben. Het bevat verplichtingen omtrent de uitvoering van de milieueffectrapportage bij activiteiten of besluiten met milieugevolgen voor andere landen. Deze komen er onder andere op neer dat de overheden van de betrokken landen elkaar dan tijdig informeren. Ook moeten burgers en belangenorganisaties in de gelegenheid zijn inspraak te hebben. Verder moet het milieueffectrapport speciale aandacht besteden aan de grensoverschrijdende gevolgen. Voor het MER Verruiming vaarweg Eemshaven-Noordzee betekent dit dat goed overleg met Duitsland noodzakelijk is. Dit is gewaarborgd door inspraakmogelijkheden op alle deelproducten voor Duitsland.
OSPAR-Verdrag	De verdragen van Oslo en Parijs (OSPAR) zijn ondertekend in 1992 en in werking getreden in 1998. Ze regelen de bescherming van het zeemilieu in het Noordoost-Atlantische gebied. De verdragen zijn bindend voor de deelnemende landen. Het OSPAR-Verdrag heeft als belangrijkste doel om de verontreiniging van het noordoost Atlantische zeemilieu te voorkomen en te beëindigen. Ook moet het zeegebied tegen de nadelige menselijke invloeden beschermd worden en moeten aangetaste zeegebieden, waar dat mogelijk is, hersteld worden. De afspraken uit de verdragen worden vertaald naar wetten. In Nederland zijn de verdragen onder andere geïmplementeerd in de 'Wet verontreiniging zeewater' en de 'Wet voorkoming verontreiniging door schepen'. De verdragen van Parijs en Oslo bevatten twee bijlagen: de zwarte lijst van stoffen die niet geloosd mogen worden en de grijze lijst van stoffen die alleen mogen worden geloosd als daarvoor een vergunning is afgegeven door het land van waaruit de lozing zal plaatsvinden. In het OSPAR kader is ook een lijst met bedreigde soorten en habitats opgesteld. Het doel van de lijst is het aangeven prioriteiten. Afhankelijk van de verspreidingslocatie van de

Beleid	Relevantie voor dit project
	baggerspecie (wel of niet in de Noordzee) en de stoffen die in de baggerspecie zitten, zal het OSPAR-Verdrag van invloed zijn op de voorgenomen activiteit (OSPAR-Commission, 1992).
Trilaterale samenwerkingen Nederland, Duitsland, Denemarken (Esjberg (2001), Stade (1997) en het trilaterale Waddenzeeplan (1997))	Denemarken, Duitsland en Nederland coördineren sinds 1978 hun inspanning met betrekking tot de bescherming van de Waddenzee. Het grondbeginsel van het Trilaterale Waddenzeebeleid is 'het, voor zover mogelijk, verwezenlijken van een natuurlijk en duurzaam ecosysteem, waarin natuurlijke processen op ongestoorde wijze kunnen plaatsvinden'. Het beginsel is bedoeld voor de bescherming van het getijdegebied, kwelders, stranden en duinen. Aanvullend is een aantal beginselen aangenomen, die essentieel zijn bij de besluitvorming met betrekking tot bescherming en beheer in het Waddenzeegebied: • Het beginsel van zorgvuldige besluitvorming, dat wil zeggen dat besluiten worden genomen op basis van de best beschikbare informatie; • Het vermijdingsbeginsel, dat wil zeggen dat activiteiten die mogelijk schadelijk zijn voor de Waddenzee, worden vermeden. • Het voorzorgbeginsel, dat wil zeggen, actie wordt ondernomen om activiteiten waarvan wordt verondersteld dat ze het milieu belangrijke schade toebrengen, zelfs wanneer er niet voldoende wetenschappelijk bewijs is om een causaal verband aan te tonen, te vermijden. • Het verplaatsingsbeginsel, dat wil zeggen dat activiteiten die schadelijk zijn voor het Waddenzeemilieu worden verplaatst naar gebieden waar ze minder milieueffecten veroorzaken. • Het compensatiebeginsel, dat wil zeggen, het schadelijke effect van activiteiten die niet kunnen worden vermeden, wordt door middel van compenserende maatregelen tenietgedaan; in die delen van de Waddenzee waar nog geen uitvoering wordt gegeven aan het compensatiebeginsel wordt gestreefd naar compenserende maatregelen. • Het beginsel van de best beschikbare technieken en de beste milieuvriendelijke handelswijze, zoals gedefinieerd door de Commissie van Parijs. Voorkomen moet worden dat de lokale bevolking onredelijk benadeeld wordt in haar belangen en het gebruik dat ze van oudsher maakt van het Samenwerkingsgebied. Alle belangen van gebruikers moeten op een eerlijke en onpartijdige manier worden afgewogen tegen het beschermingsdoel in het algemeen en van het betreffende geval in het bijzonder.
PKB Derde Nota Waddenzee (2006)	De PKB geeft ruimte voor de gebruiksfuncties in het PKB-gebied. Met betrekking tot scheepvaart wordt vermeld dat vaarwegonderhoud ten behoeve van de scheepvaart: • Beperkt in omvang is. • De natuurlijke morfologische ontwikkelingen volgt. • Uitsluitend plaatsvindt indien de bereikbaarheid van de havens, de Waddeneilanden of de verkeersveiligheid in het geding zijn. De bereikbaarheid van havens wordt gewaarborgd in de vorm van streef-

Beleid	Relevantie voor dit project
	dieptes voor vaarwegen. Hiervoor geldt het in 1993 vastgelegde uitgangspunt dat vaartuigen die op dat moment gezien hun diepgang en afmetingen de havens bij gemiddelde zeestand en wind konden aandoen dit ook in de toekomst moeten kunnen. In aansluiting hierop zijn verdere incidentele verdiepingen mogelijk, onder de voorwaarden dat dit past binnen het afwegingskader van de PKB en dat dit economisch rendabel is. In dit kader staat het Rijk ook specifiek voor de ontwikkeling van de Eemshavenvaarwegverruiming toe. In de PKB Waddenzee is vastgelegd dat het onttrekken van zand aan het natuurlijke hydromorfologische systeem van de Waddenzee ongewenst is. Het systeem is onderhevig aan zandhonger, dat wil zeggen dat er sprake is van natuurlijke aantrekking van zand uit dieper water ten gevolge van zeespiegelstijging en bodemdaling. Hierdoor is het systeem kwetsbaar. Daarom is het beleid erop gericht het gebaggerde materiaal in het gebied zelf te verspreiden. Dit gebiedseigen materiaal dient wel te voldoen aan de geldende kwaliteitsnorm volgens het nationale beleid voor de waterhuishouding. Het Rijk zal daarbij zorgdragen voor een uit ecologisch oogpunt optimale situering van de verspreidingslocaties. Het afwegingskader uit de PKB omvat onder andere: • Het afwegingskader van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn zoals geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998. • Het afwegingskader van de flora- en faunawet. • Het toetsingskader van de Wet verontreiniging oppervlaktewater.
Derde Kustnota (2000)	In de Derde Kustnota is vastgelegd dat de duurzame bescherming tegen overstromingen een collectief belang is. De stijging van de zeespiegel leidt tot een toenemende zandvraag van de Waddenzee en estuaria. De beleidskeuze 'dynamisch handhaven' richt zich op het in stand houden van voldoende zandbuffers in dieper en ondiep water. Het systeem als geheel mag structureel geen zand verliezen. Vaarwegonderhoud wordt gecombineerd met zandsuppletie ter bescherming van de Nederlandse kust.
Integraal beheerplan Noordzee 2015 (2005)	In het Integraal beheerplan Noordzee 2015 is vastgelegd dat het vaarwegonderhoud moet leiden tot een vaarwegprofiel dat bijna permanent (98% van de tijd) voldoet aan de eisen. Daarnaast staat hierin dat in verband met de handhaving van de basiskustlijn en de zandbalans geen zand mag worden gewonnen binnen de NAP-20 m lijn (zeewaartse begrenzing van het kustfundament). Vrijkomend zand uit geulen wordt gebruikt voor suppleties en ophoogzand. Vrijkomende bagger wordt, indien deze voldoet aan gestelde eisen, verspreid in zee op daartoe aangewezen locaties.
Beheersplan Waddenzee 1996-2001	In het Beheersplan Waddenzee 1996-2001 zijn de uitgangspunten voor het baggeren en verspreiden in de Waddenzee gegeven. Deze uitgangspunten omvatten: • Alleen het zoute baggermateriaal dat voldoet aan de gehaltetoets mag verspreid worden in de Waddenzee.

Beleid	Relevantie voor dit project
	• Baggermateriaal uit de Waddenzee en hiermee in open verbinding staande havens dient zoveel mogelijk in het systeem teruggebracht te worden: alleen verspreiden in geulen waarin stroming het materiaal kan verspreiden. • Niet verspreiden binnen 1.000 meter afstand van gebieden met rijke bodemflora en -fauna. • Minimalisering van de effecten van het verspreiden van baggermateriaal op het ecosysteem door een goede ligging van de verspreidingslocaties en -periodes. • Het verspreiden van baggermateriaal binnen of nabij toepassingsgebieden van de Nb-wet vereist een Nb-wetvergunning en bij verspreiding buiten het Nb-wet gebied in de meeste gevallen een aanlegvergunning op grond van het bestemmingsplan. De uitwerking van dit plan in concrete acties staat in het Maatregelenprogramma Waddenzee 2005-2010. Hierin heeft de uitwerking van de PKB Derde Nota Waddenzee nog geen gestalte gekregen. De huidige verspreidingslocaties voor baggermateriaal uit het Eems-Dollard estuarium staan weergegeven in Bijlage 2 van het Beheersplan. Het Beheersplan Waddenzee is niet verlengd.
Provinciaal Omgevingsplan II Groningen (POP II)	Het tweede provinciale omgevingsplan "Koersen op karakter" is in 2008 vastgesteld door Gedeputeerde Staten van de Provincie Groningen. Het is opgesteld met het doel om in één plan voor de fysieke omgeving het beleid voor ruimtelijke ontwikkelingen (streekplan), milieu (milieubeleidsplan), water (waterhuishoudingsplan) en mobiliteit (mobiliteitsplan) te integreren. In dit plan wordt het gebied rondom de Eemshaven aangemerkt als economische kernzone, waar (boven)regionale bedrijven gevestigd moeten worden. Een ander kernpunt van het POP II is de bescherming van natuur en milieu, waarbij het Waddengebied van groot belang wordt geacht. De Waddenzee zelf is zeer belangrijk voor vele soorten vogels, vissen, zeehonden en andere planten en dieren. De Waddenzee is een stiltegebied waar strikte voorwaarden aan het optreden van verstoringen door geluid worden gesteld, rondom de Eemshaven en andere industriezones geldt hiervoor een uitzondering. Provinciale Staten van Groningen hebben in hun vergadering van 24 april 2013 de geldingsduur van het POP met twee jaar verlengd.